

педагогічних досліджень: колективна монографія. – Харків: Вид-во Віровець А. П. “Апостроф”, 2012. – С. 307-318.

7. Чошанов М. А. Гибкая технология проблемно-модульного обучения: методическое пособие / М. А. Чошанов. – М.: Народное образование, 1996. – 160 с., ил. – (Библиотечка журнала “Народное образование” № 2, 1996).

КРИШТОФ С. Д. Теоретические аспекты педагогической технологии.

Статья посвящена анализу основных методологических требований к педагогической технологии, которая рассматривается в педагогической теории и практике как наиболее эффективный современный инструмент повышения управляемости и результативности учебного процесса. Проведено критическое сопоставление критериев технологичности, приводимых в различных педагогических исследованиях. Показано, что существуют существенные разногласия относительно этих критериев, что вызывает необходимость их обсуждения для выработки и установления ключевых принципов разработки педагогических технологий и их внедрения в образовательную практику.

Ключевые слова: методологические требования, педагогическая технология, результативность, учебный процесс, образовательная практика.

KRISHTOF S. D. Theoretical aspects of pedagogical technology.

The paper analyzes the basic methodological requirements of educational technology, which is treated in educational theory and practice as the most effective and modern tool to improve the manageability and efficiency of the education process. A critical comparison of the technological criteria given in various educational studies is made. It is shown that there are significant differences with respect to these criteria, which makes it necessary to discuss them in order to establish key principles of the development of pedagogical techniques and their application to educational practice.

Keywords: methodological requirements, pedagogical technology, effectiveness, educational process, educational practice.

УДК 811. 111'276.6:379.81(100)

Кудрик К. О.
Національний педагогічний університет
імені М. П. Драгоманова

**ІНОЗЕМНА МОВА У ПІДГОТОВЦІ КАДРІВ
ДЛЯ МІЖНАРОДНОГО ТУРИЗМУ У ВНЗ УКРАЇНИ**

У статті проводиться аналіз значення іноземної мови для фахівців туристичної галузі, формування мовних комунікативних здібностей сучасних спеціалістів, удосконалення процесу формування інішомовної компетенції, яка є необхідним компонентом повноцінної професійної підготовки фахівців у галузі туризму.

Ключові слова: туристична галузь, диференціація професійної підготовки, мовні комунікативні здібності, інішомовна компетенція.

Глобалізація суспільства, потреба особистості в швидкій адаптації до умов полікультурного світу, який весь час змінюється, посилює інтерес до мовної освіти як важливого інструменту життєдіяльності людини в спільноті людей. Нові реалії вимагають змін до рівнів володіння іноземними мовами, які посіли вагоме місце у житті соціуму.

Знання іноземних мов – це ключ до успіху в сучасному світі, де спілкування іноземними мовами набуває все більшого значення. Інтерес до вивчення мов традиційно великий, бо відомо, що, той хто володіє мовами, володіє світом. Адже кожна нова мова – це ключ, який відкриває двері до чогось нового, а й відповідно цікавого. Знання іноземних мов покращують якість нашого життя у всіх його сферах.

Однією з міжнародних мов є англійська, яка є однією з найпоширеніших мов у світі, особливо як друга мова та мова міжнародного спілкування. Значення англійської мови в сучасному світі важко переоцінити. Близько 600 мільйонів вибрали саме її як іноземну. Варто відзначити, що політичне, економічне, наукове, спортивне життя всього світу відбувається англійською мовою. Саміти і зустрічі глав держав, підписання законів і указів, переговори і дебати – все це проводиться англійською мовою. Вона є живим інструментом спілкування для академіків, докторів наук, вчених усього світу. Адже міжнародні конференції, вивчення світового досвіду та обмін інформацією відбувається переважно з використанням англійської мови.

Будь-яка освічена людина має знати її, тому що саме вона є ключем до подальшої самоосвіти та самовдосконалення. 75% світового листування здійснюється англійською, 80% інформації на комп'ютерах зберігається теж на цій мові, а більшість міжнародних документів, статей, літературних творів, інструкцій написано саме англійською. Отже, знання англійської мови сьогодні є своєрідним вікном у світ. Значення цієї мови в сучасному світі настільки велике, що її володіння не є привілеєм і розкішшю.

У сучасних умовах вивчення іноземних мов у вищих закладах освіти є важливим напрямком у підготовці кадрів нової генерації, максимального задоволення освітніх потреб особистості та суспільства, диференціації професійної підготовки, умовою, за якою наша країна входить до світового освітнього простору. Варто зазначити, що на тлі процесів глобалізації все більшого значення набувають іншомовні комунікативні здібності сучасних фахівців, що стає важливим завданням удосконалити процес формування іншомовної компетенції, що, в свою чергу, є основним компонентом професійної підготовки та передумовою продуктивної діяльності фахівців у галузі туризму. Тут слід додати декілька слів про комунікативну компетентність: компетентність (лат. *Competentia*, від *compete* – взаємно прагну; відповідаю, підхожу) – гарна обізнаність у чому-небудь, знання, досвід; знання і досвід у тій чи іншій галузі; проінформованість, обізнаність, авторитетність; властивість до значення компетентний [1]. Компетентний (від лат. *Competentis* – належний, відповідний, той хто має достатні знання в якій-небудь галузі, з чим добре обізнаний, досвічений, тямущий [2]. Традиційно вважається, що поняття комунікативної компетентності ввійшло у науковий простір у 1972 р. завдяки американському лінгвісту Д. Хаймзу. Він наголошував, що формування мовної компетентності є можливим в однорідному мовному середовищі, серед тих, хто знає мову, вільно володіє нею і на кого не впливають психологічні чинники (особливості пам'яті і уваги, застосування знань у спілкуванні). У психологічній літературі поняття

“комунікативна компетентність” Ю. М. Ємельянов [3] вживає як означення заснованої на знаннях та чуттєвому досвіді здатності особистості орієнтуватися у ситуаціях спілкування. На думку науковця, комунікативна компетентність завжди набувається у соціальному контексті, а основними детермінантами її формування є життєвий досвід людини, її загальна ерудиція, здатність до творчості. Автор вважає, що формування комунікативної компетентності передбачає: усвідомлення особистістю “власних потреб і ціннісних орієнтацій, техніки своєї роботи; власних перцептивних умінь, тобто здатності сприймати навколишнє середовище без суб’єктивних факторів; готовність сприймати нове; розкриття власних можливостей у розумінні норм і цінностей інших соціальних груп і культур; розуміння своїх почуттів у зв’язку з дією факторів зовнішнього середовища; підвищення рівня своєї економічної культури (ставлення до середовища проживання – житла, землі як джерела продуктів харчування, рідного краю, архітектури тощо [4]. У науковій літературі комунікативна компетентність пояснюється як здатність вести діалог у специфічних ситуаціях; здатність враховувати когнітивну і комунікативну функції у мовленнєвому спілкуванні; здатність людини розуміти і відтворювати іноземну мову не тільки вірно, а й відповідно до соціолінгвістичної ситуації реального життя. Таким чином, отримання навичок професійно-орієнтованого спілкування забезпечує комунікативну компетентність працівників, зайнятих у різних сферах професійного спрямування, а зокрема у туристичній галузі. Усім відомо, що можливість кар’єрного росту в галузі туризму пов’язана зі знанням іноземної мови. І якщо рівень мовної компетенції обслуговуючого персоналу готелю може зводитися до знання лише деяких спеціальних термінів, то рівень мовної підготовки фахівців, які працюють на ниві туризму, повинен відповідати всім вимогам професійної мовної підготовки.

Важливо зазначити також те, що розширення професійних обов’язків, пов’язаних з діяльністю сучасного менеджера туризму, обумовлюють необхідність більш якісної іншомовної підготовки фахівців. Перш за все, це пов’язано зі збільшенням потоку літератури та публікацій іноземною, зокрема англійською, мовою, та розповсюдженням нових інформаційних технологій, без знання та використання яких є неможливим ефективно здійснення туристичних послуг. Для ефективної роботи менеджера туризму необхідні широкі знання його професійної діяльності, врахування навичок логіко-семантичного розуміння текстів професійно-орієнтованої літератури, вміле використання спеціальних інформаційних джерел, забезпечення ділових контактів з представниками зарубіжних турфірм та спілкування з іноземними туристами. Тому необхідно розробляти методи формування комунікативної компетентності фахівця в ситуаціях виробничих і міжособистісних відносин у сфері туризму. На сьогодні вищі навчальні заклади пропонують чотири спеціальності, за якими може навчатися майбутній професіонал туристичного бізнесу, але, звісно, кількість спеціальностей може зростати у майбутньому, враховуючи той факт, що ринок праці у сфері туризму переживає справжній “кадровий голод”, оскільки туристичним компаніям не вистачає близько 50% працівників

середньої ланки і 80% – співробітників вищого менеджменту. Студенти спеціальності “туризм” вивчають іноземні мови (зазвичай не менше двох), географічні, економічні, управлінські дисципліни – все у доповненні до професійної діяльності у туризмі: туристичне ресурсознавство, економіка туристичного ринку, мотивація споживача послуг та інше. Передбачений великий об’єм практики у туроператорських компаніях і турагенствах та проходження практики на підприємствах гостинності, як це зрозуміло з досвіду практики підготовки працівників туризму в західноєвропейських країнах. Наприклад у Швейцарії, проходження практики є обов’язковою умовою для майбутніх спеціалістів у сфері туризму, що надає їм можливість отримати реальний досвід роботи в туризмі та застосувати набуті знання на практиці на робочому місці. Студенти спеціальності “соціально-культурний сервіс і туризм” набувають глибоких знань у галузі світової культури і мистецтва, зарубіжної літератури, країнознавства, вивчають соціально-економічні дисципліни. Студенти спеціальності “менеджмент організації” акцентують свою увагу на вивченні управлінських дисциплін – управління персоналом, організаційна поведінка тощо. Особлива увага приділяється поглибленому вивченню стратегічного менеджменту, який охоплює такі навчальні предмети, як: маркетинг і туризм (вплив розвитку туризму й індустрії подорожей на бізнес, просування продукту на ринок, максимальне збільшення прибутку і багато іншого); економіка і право (економіка індустрії гостинності та правові документи, грошова політика, роль держави в економіці); фінанси; гуманітарні ресурси (організаційна поведінка, мотивація і динаміка групи, продуктивність групи); управління організацією харчування (аналіз вартості, цінової політики і прибутковості ресторану, контроль за приготуванням їжі) тощо; менеджмент розміщення (принципи роботи служби прийому, системи бронювання, процедури привітання гостей); інформаційні технології (володіння ноутбуком, використання інтернету у повсякденній роботі; стратегічний менеджмент (поглиблене вивчення стратегії бізнесу, управління сферою послуг, розвиток і управління власністю. У сфері туризму найпоширенішою є професія менеджера. Особливо популярні менеджерські спеціалізації: “готельний і туристичний бізнес”, “менеджмент туризму”, “екскурсійний менеджмент”, “менеджмент спортивного туризму”, “менеджмент санаторно-курортної справи”. Як правило, менеджери працюють у компаніях, які займаються розробкою і створенням турів. Головне завдання менеджера – знайти і запропонувати досвідченим мандрівникам нові маршрути для ознайомлення і відпочинку, підібрати близько розташовані готелі, визначити, який транспорт зможе доставити туристів, продумати екскурсійну програму. Особливим попитом у галузі туризму користуються менеджери, які розробляють нові індивідуальні та корпоративні тури. Таких фахівців називають “координатор поїздок”, *travel manager* (тревел менеджер), вони повинні знати курортні місця, готелі, режими в’їзду до різних країн, вміти працювати з рахунками, кредитними картками, бронювати готелі та авіаквитки. Оскільки тревел менеджер укладає угоди з приймаючою стороною, а часто це іноземні компанії, він має вільно володіти як мінімум англійською мовою, мати навички ведення

переговорів, знати правила ділового етикету.

Сучасні соціально-культурні тенденції розвитку суспільства ставлять нові вимоги до змісту вищої освіти:

1. Гуманізація освіти. Вона спрямована на подолання протиріч між вузькопрофесійною та загальнокультурною підготовкою студентів на основі знань про людину і людську діяльність.

2. Формування у майбутніх фахівців умінь організаторської та управлінської діяльності – навчання студентів методам роботи з людьми, вмінню ефективно співпрацювати та будувати відносини з ними.

3. Формування творчого мислення та інтелектуальних здібностей фахівців, вміння вчитися та пізнавати все нове. Особливої популярності набуває тенденція вивчення іноземної мови майбутніми фахівцями туризму, оскільки лише занурюючись у мовне середовище можна швидше подолати мовний бар'єр і почати вільно розмовляти і краще розуміти особливості мовної культури та середовища. Окрім того, перебуваючи в мовному середовищі, ті, хто вивчає туризм, мають можливість познайомитися з побутом, традиціями та іншим простором країни, мову якої вони вивчають.

Такий підхід є особливо актуальним, оскільки він полягає у створенні таких ситуацій, що є максимально наближеними до особливостей справжнього процесу комунікації. Це дає змогу цілеспрямовано розвивати необхідні навички та вміння, практикувати використання мовних форм для потреб професійної діяльності. Однією з найважливіших складових загального рівня володіння іноземною мовою фахівців, які працюють у сфері туризму, є їхня соціокультурна компетенція. Тому соціокультурний зміст у викладанні іноземних мов відіграє надзвичайно важливу роль. Виходячи з цього, зміст дисципліни повинен містити значну кількість автентичного матеріалу, який допоможе студентам краще розуміти власну культуру й соціальні норми поведінки та викличе зацікавленість і повагу до інших культур.

Серед іншомовних компетенцій фахівців галузі туризму особливе місце займає лексична компетенція як невід'ємний компонент у вивченні мови.

Викладання іноземних мов відіграє важливу роль у системі підготовки фахівців із вищою освітою. Існує декілька видів методик вивчення іноземної мови у ВНЗ, серед них варто вирізнити фундаментальну методичку, класичний підхід до вивчення, лінгвосоціокультурний метод, комунікативний підхід, інтенсивну методичку викладання, підготовку до тестів і кваліфікаційних іспитів. Щоб успішно розв'язувати поставлені завдання викладачеві потрібно опиратися на основний методичний принцип навчання англійської мови – принцип комунікативності, який дає можливість розвивати необхідні навички та вміння, використовувати мовні форми у професійній діяльності. Формування мовленнєвих і комунікативних компетенцій відбувається шляхом:

1. Поглиблення знань про функціонально-стилістичну систему іноземної мови, засвоєння норм мовленнєвої поведінки в різних сферах і ситуаціях спілкування та вдосконалення умінь і навичок спілкування в

науковій та офіційно-діловій сферах, виховання потреби самоосвіти і самооцінки для постійного вдосконалення особистісно-мовленнєвої діяльності;

2. Розвитку вмінь і навичок переконливо викладати свої думки, вести дискусії, використовуючи різні способи аргументації;

3. Оволодіння вмінням сприймати, аналізувати, зіставляти мовні явища й факти, коментувати, оцінювати їх відповідно до ситуації спілкування;

4. Формування компетенції дослідження, удосконалення вмінь і навичок самостійної роботи з науковим текстом, різними джерелами наукової інформації, пошук інноваційних технологій.

На основі комунікативних вмінь і навичок встановлюється комунікативна компетентність як здатність використовувати мову залежно від ситуації.

Соціокультурний зміст у викладанні іноземних мов передбачає оволодіння між культурними вміннями і навичками, які включають здатність встановлювати зв'язок між власною культурою та іноземною культурою, сприйнятливість до поняття культура та здатність розпізнавати та застосовувати різні стратегії для встановлення контактів з носіями іншої мови і культури.

На сьогодні туризм є однією з найбільш високоприбуткових галузей світової економіки. Нові соціально-економічні відносини нашої країни із зарубіжними партнерами диктують новий підхід у навчанні фахівців, що працюють у сфері туризму. Широкий розвиток міжнародного співробітництва і зростання міжнародних контактів у галузі туризму обумовлюють необхідність впровадження такої спеціальності як туризм у вищих навчальних закладах. Починаючому менеджеру, наприклад, часто не вистачає знань не так з суто практичних тем, таких як, заповнення різних форм бланків, зміст і структура каталогів подорожей, як незнання іноземної мови. Тому останнім часом дуже гостро постала необхідність вивчення та якості викладання англійської мови при підготовці кваліфікованих кадрів туристичного профілю, як наприклад менеджерів туризму, інструкторів, гідів-перекладачів міжнародного класу, що передбачає високий рівень їх загального розвитку. Саме професійне знання англійської мови для фахівця, що працює у сфері туризму, є ознакою його професійної компетентності.

Далі треба зазначити про викладання English for special purposes, де, безумовно, є своя термінологія та специфіка (у цьому випадку йдеться про туристичну галузь), оволодіння якої забезпечить комунікативну компетентність працівників, зайнятих у сфері туризму. В умовах загальної глобалізації знання кількох іноземних мов та здатність сучасних фахівців туристичної галузі здійснювати усні та письмові переклади є основною умовою їхньої успішної майбутньої діяльності. Процес підготовки майбутніх працівників туризму дуже складний та кропіткий, однією з найважливіших функцій є роль особистості викладача у підготовці спеціалістів цього профілю, оскільки дуже важливо сформувати перекладацькі вміння у студентів туристичної галузі та визначити основні види навчальної

діяльності, які будуть необхідними для формування перекладацьких умінь та навичок у майбутніх працівників туризму. Головна мета підготовки майбутніх спеціалістів у галузі туризму полягає у підготовці фахівців, які володіють хоча б двома іноземними мовами, створення бази та необхідних умов для можливості працювати в туристичній галузі інших країн. Головне завдання у підготовці фахівця полягає у необхідності навчити його приймати рішення та вільно орієнтуватися у своїй професійній галузі, сформувавши стратегічне мислення, яке необхідне для здійснення в професійній діяльності важливих виконавських рішень. Керуючись зазначеними цілями та завданнями, університети готують майбутніх менеджерів з туризму, керівників фірм і компаній, пропонуючи все необхідне для успішного навчання та ефективного просування у майбутній кар'єрі. Для професійної підготовки висококваліфікованих фахівців сфери туризму виникла необхідність підготовки спеціалістів нової формації на професійному рівні за трьома складовими:

- вивчення фахових предметів: туризмознавства, туристичної логістики, технології та організації туристичної індустрії;
- вивчення іноземних мов на професійному рівні, підготовка фахівців із знанням двох і більше іноземних мов;
- вивчення певних економічних дисциплін, необхідних для бізнесової діяльності спеціаліста: економіку ціноутворення в галузі туризму, економічну теорію, маркетинг і менеджмент туризму та інші.

Ні для кого не секрет, що туристична індустрія переживає період бурхливого розвитку за останні роки. Такий швидкий розвиток неодмінно призводить до виникнення нових лексичних одиниць, що постійно переміщуються з однієї сфери функціонування в іншу. За різними оцінками спеціалістів, щороку виникає близько тисячі нових термінів, які переходять у різні мови світу. Наприклад, в українській мові вже усталеними стали терміни “науковий туризм” та “освітній туризм”. Науковий туризм – вид туризму, що охоплює поїздки з метою участі в нарадах, конференціях, симпозіумах. Цей вид подорожі є порівняно новим у міжнародному туризмі і його становлення пов'язане з розвитком зовнішньоекономічних зв'язків, розширенням міжнародних контактів та прагненням використовувати досвід інших країн і народів. Освітній туризм – це туристична поїздка, під час якої туристи поєднують відпочинок і навчання. Існують такі різновиди освітнього туризму: мовно-навчальний, спортивно-навчальний та професійно-навчальний. Мовно-навчальний освітній туризм має на меті вивчення мови всіх рівнів складності. Такі поїздки особливо актуальні, коли йдеться про проходження мовної практики серед майбутніх спеціалістів і, як правило, тривають 3-4 тижні. Освітній туризм має в Україні багато перспектив для розвитку. З одного боку, громадяни нашої країни вивчають іноземні мови, з іншого – українську мову вивчають в університетах багатьох країн світу. В результаті такого культурного обміну відбувається поширення зацікавленості українською мовою, а разом із тим, з'являються студенти-іноземці та науковці, які стають активними прихильниками наукового чи освітнього туризму. Вони мають змогу поглиблювати та удосконалювати

свої знання на літніх мовних курсах, у літніх школах, під час наукових стажувань, зокрема у Києві та Львові. Вивчення української мови як іноземної можливе й на території інших держав. При навчанні студентів спеціальності “туризм” особливу увагу слід надавати таким особливостям англійської мови, як: наголос складних іменників і прикметників, інтонація запитань, аспірація, пауза та ритм, висота тону, інтонація тощо.

Курс англійської мови для туризму передбачає зокрема вивчення та розрізнення лексичних одиниць, пов'язаних з видами відпочинку: *homestay holiday, special interest holiday, cruise, self-catering holiday, package tour, weekend break, safari, winter sports holiday, etc.*; оплатою послуг: *a bit pricey, give away, affordable, discount, cut-price, economical, costly, free of charge, etc.*; професіями та кар'єрою в туристичній галузі: *product manager, travel consultant, conference coordinator, business travel consultant, etc.*; різних форм заробітної платні: *salary, bonus, wages, commission, overtime, brochures, trade-fairs, exhibitions, leaflets, publicity, talks and presentations, etc.*

Інша складова лінгвістичної компетенції, фонетична компетенція, яка має також велике значення для підготовки фахівців галузі туризму, оскільки досвід навчання фонетики студентів свідчить про необхідність визначення одного нормативного стандарту сучасної вимови, якого слід навчати. Варіанти літературного стандарту англійської мови традиційно асоціюються з регіональними діалектами, як наприклад, *Scottish Standard Pronunciation, Northern English Standard* і так далі.

На особливу увагу у підготовці кадрів для міжнародного туризму у вищих навчальних закладах заслуговує термінологічна лексика, якій властиві ті самі тенденції, що й мові загалом. У процесі розвитку фахової мови туризму варто зважати на той факт, що важливим чинником є вплив західних тенденцій на розвиток туризму, а відповідно, й запозичення реалій, понять та термінів. При викладанні граматики для спеціальності “туризм” варто опиратися на вищезгаданий принцип – принцип комунікативності. Граматична компетенція студентів повинна зокрема включати розуміння і практичне застосування форми та функцій різних граматичних явищ. Отже, резюмуючи вищесказане, варто підкреслити, що вивчення іноземної мови тісно пов'язане з реалізацією принципів професійно-орієнтованого підходу до процесу навчання і специфікою викладання іноземної мови з метою підготовки фахівців туристичної галузі. Якщо правильно обрати мету, засоби, а головне – методи, тоді навчання буде доступним і результативним.

На закінчення слід також зазначити, що від знань, які ми даємо нашим студентам, безпосередньо залежить якісний рівень обслуговування туристів у нашій країні, у тому числі іноземних, а значить її привабливість, туристський імідж і конкурентоспроможність на світовому туристському ринку.

Використана література:

1. Комунікативні методи та матеріали для викладання англійської мови: перекладено і адаптовано Л. В. Биркун, доцент Київського національного університету ім. Т. Шевченка. – Oxford University Press. – 1998. – 48 с.
2. Данченко Г. В. Психологічні детермінанти розвитку компетентності менеджера освіти шкільного рівня : дис. ... канд. психол. наук : 19.00.07 / Г. В. Данченко.
3. Емельянов Ю. Н. Активное социально-психологическое обучение / Ю. Н. Емельянов. – Л. : Изд. ЛГУ, 1985. – 166 с.
4. Сура Н. А. Іншомовна професійна компетентність: головні принципи та компоненти процесу навчання професійно орієнтованого спілкування / Н. А. Сура ; Вісник Луганськ. держ. пед. ун-ту ім. Т. Шевченка. – 2003. – № 4 (60). – 190-192 с.
5. Федорченко В. К. Особливості професійної туристської освіти / В. К. Федорченко // Нові технології навчання : наук.-метод. зб. – К., 2003. – 281-290 с.
6. Туризм в Україні. Документи, коментарі, інформація. – Вип. 2. – К., 1997. – 400 с.
7. Longman Dictionary of Contemporary English/- Pearson Education Limited/2005/-197 p.

Кудрик К. О. Иностранный язык в подготовке кадров для студентов международного туризма в ВУЗах Украины.

В статье проводится анализ значения иностранного языка для специалистов туристической отрасли, формирование иноязычной компетенции, которая является необходимым компонентом полноценной профессиональной подготовки специалистов в отрасли туризма.

Ключевые слова: туристическая отрасль, дифференцирование профессиональной подготовки, языковые коммуникативные способности, иноязычная компетенция.

KUDRYK K. O. Foreign language in training of personnels for international tourism in institute of higher of Ukraine.

The meaning of the foreign language for the experts of tourism is analyzed in the article. The improvement of the process of formation of linguistic communicative competence as a necessary component of the professional background of modern specialists in tourism is revealed.

Keywords: tourism, differentiation of professional education, linguistic communicative skills, foreign competence.

УДК 378.147

**Любашенко О. В.
Київський національний університет
імені Тараса Шевченка**

**ТЕКСТОЦЕНТРИЧНИЙ ПІДХІД У ПОБУДОВІ ЛІНГВОДИДАКТИЧНИХ
СТРАТЕГІЙ НАВЧАННЯ В УНІВЕРСИТЕТІ**

У статті викладено сучасне розуміння побудови ефективних планів виконання для різних лінгводидактичних завдань навчання в університеті. На думку автора, текстоцентричні стратегії навчання в цілому добре підходять для структурування знань і навчання професійного мовлення. Проте успішне навчання залежить від інтерпретації поняття “навчальний текст” і систематичного відбору наукових та професійних текстів для студентів.

Ключові слова: текстоцентричний підхід, лінгводидактичні стратегії, навчальний текст, фаховий науковий текст.